

Foreldur týðandi leiklut

Ein væleydnað skúlabyrjan er tengd at góðum samstarvi millum skúlan og heimið, og tað er umráðandi, at foreldur gera sítt til, at barnið fer at trívast, heldur Marianna Skarðenni Poulsen, lærari og lesivegleiðari

ANNIKA KUNOY IM

Eftir summarfríðina byrja 687 børn í 1.flokki - 360 dreingir og 327 gentur. Fyri hesi byrjar ein nýggjur og spennandi kapittul í lívinum, og nú mugu bæði børnini og foreldur teirra laga seg eftir nýggja gerandisdegnum og avbjóðingunum, sum eisini fylgja við.

Tað er stór broyting frá barnagarði til skúla, og hóast barnið skal í skúla og læra nýggju mannagongdirnar uttan mammu og pápa sín, so er ein væleydnað skúlabyrjan tengd at góðum samstarvi millum skúlan og heimið, og tað er umráðandi, at foreldur gera sítt til, at barnið fer at trívast, heldur Marianna Skarðenni Poulsen, lærari og lesivegleiðari.

At vera skúlaklárur

Tað er ymiskt, hvussu tey á leið sjeý áragomlu børnini, sum byrja í fyrsta flokki, eru fyri. Marianna Skarðenni Poulsen greiðir frá, at tað er ideelt, at børnini duga at bíða eftir tørn, tá tey fara í skúla, tí tað er ógjørlegt hjá einum lærara at svara einum heilum flokki í senn, tá tey hava eitthvørt, sum tey vilja siga. Tó, so má barnið eisini vita, at hóast tað onkuntíð má bíða, so skal tað ikki halda seg aftur, tí samskipti

er partur av skúlalívinum. Eisini er umráðandi, at barnið dugur at lurta, og lurtar eftir lærara og floksfeløgum sínum og ikki bert eftir sær sjálvum. Eisini má barnið læra, hvussu tosað verður inni í eini skúlastovu í mun til, hvussu tosað verður aðrastaðni í skúlanum. Hetta kallar Marianna Skarðenni Poulsen at tosa í rættari tónalegu.

– Lærarin brúkar nógva tíð fyrsta árið at minna børnini á, at tey nú mugu tosa spakuliga, lurta ella hugsavna seg. Hetta við, at tey tosa spakuliga við ein, sum situr við síðuna av, og at

tey kunnu tosa harðari í forkorterinum er nakað, sum tey mugu læra. Tað læra tey í skúlanum, men foreldrini kunnu stuðla hesum, og byrja at læra tey hetta heima eisini, sigur hon.

Ein onnur avbjóðing hjá nógvum børnum, sum koma úr barnagarði í skúla er at skúla sita niðri í longri tíð.

– Tað kann verða ein stór broyting hjá barninum, at nú skal tað sita, tá vit hava tíma og bert renna, tá tað er fríkorter. Um barnið reisir seg upp, tá tað ætlar sær, so órógvart tað undirvísingina, men tað er eisini nakað, sum barnið skal læra, sigur hon.

Tað er serliga tað fyrsta hálva árið, sum verður brúkt til at læra barnið og at ganga í skúla, sigur hon eisini.

– Hóast man ofta sigur, at man skal gera skúlan fyri barnið og ikki barnið fyri skúlan, so má havast í huga, at skúlin er ein læristovnur, har vit hugsavna okkum í longri tíð, hóast man, sum skúlalógin eisini sigur, roynir at mæta barninum har tað er, leggur hon aftrat.

Praktisk viðurskipti

Tað kann tykjast einfalt, men tað eru eisini praktisk viðurskipti, sum gera, at barnið fer at trívast. Barnið má vera fullsvøvnt og hava etið morgunmat og gjørt skúlaferðina, tá tað kemur í skúla, men tað er eisini umráðandi, at

barnið hevur tey tingini, sum tørvur er á í skúladegnum.

– Tað er umráðandi, at skúlataskan er pakkað og tingini, sum barnið skal brúka eru við. Hevur barnið fimleik tann dagin, so skal fimleikaskúla taskan eisini við. Børnini leggja merki til hvønn annan og leggja til merkis, um eitthvørt ikki er, sum tað skal vera hjá sær ella hjá hinum, sigur Marianna Skarðenni Poulsen.

Hon leggur afturat, at tað eisini er umráðandi, at skúlabarnið skilur, hvat er mitt og hvat er títt. Tað kemur ofta fyri, at børnini ikki hava skit tað. Eisini mugu foreldrini ansa eftir, at barn teirra kemur í skúla til tíðina. Marianna greiðir frá, at tað er sera skjótt til, at stempul verður sett á eitt barn, sum ofta

kemur ov seint.

– Barnið minkar, tá tað fær at vita, at tað altíð kemur ov seint, sigur hon og leggur afturat, at tað eisini er nakað, sum foreldrini kunnu hava í huga.

